

Den Heer Prof. Verrijn Stuart
A'dam

Prof. Dr. J. TINBERGEN

DEN HAAG, 6 April '43

KAUWLAAN 4.

TELEF. 394884.

Amice,

Het artikel van den heer Brouwer heb ik doorgelezen en het geeft mij aanleiding tot de volgende opmerkingen en suggesties. De hoofdgedachte van het voornaamste gedeelte, om een belonings-schaal te baseren op de verschillende elementen waarin men een productieve prestatie kan ontleden, lijkt mij zeer aanvaardbaar en de moeite van het uitwerken waard. De schrijver moet echter scherper definiëren. Ik meen te begrijpen dat de letters K, V, L, enz. in §III rowel kwalitatieve aanduidingen deser elementen voorstellen als ook, formule 5), en in elk geval in formule 10), de beloningen in geld die men aan de eenheid deser elementen wil toerekenen. Dat staat er echter naar mijn smaak niet duidelijk genoeg. Voorts dient van de hoeveelheden k, v, l, enz. deser elementen, die in elk beroep vereist zijn, wel te worden aan,,

nemelijk gemaakt, dat ze meetbaar zijn. Soortgelijke overwegingen gelden t.a.v. de verdere door hem ingevoerde coëfficiënten. In het bijzonder is een scherpe definitie van wat in formule 15) met „aantod“ en „raag“ bedoeld is (aangeboden en gevraagde hoeveelheden - bij een bepaalde prijs, enz.?) gewenst. Zijn weergave van Douglas' theorie lijdt eveneens aan vaagheid van definities; bovendien moet in formule 13) de W_i weggelaten worden: Douglas beschouwt als product ener industrietak de nettovoortbrenging. (Het jaartal 1941 moet zijn 1934).

De schrijver heeft, zoals gij met mij eens zult zijn, wel wat veel hoois op zijn vork genomen; veel van de franje met nieuwe woorden en wereld- en eeuwigheids-vergenichten zou kunnen wegblijven, tot voordeel van 's schrijvers reputatie. Als hij echter eens wel aandacht gaf aan de vraag of bij een beloningstelsel als hij voorstelt (resp. niteenstelt) het evenwicht tussen raagen aantod op de verschillende onderdelen van de arbeidsmarkt zal kunnen worden gevonden, dan zou hij m.i. een mooi stuk werk kunnen doen. Bovendien zou hij nog dienen aan te tonen dat zijn beloningstelsel niet zou voeren tot een onverdeelde rest of, erger, een tekort. Het is een oude kwestie met de beloningstheorie, dat niet elke verdelingsleutel aan de eis voldoet dat de som der beloningen gelijk is aan de te verdelen opbrengst. Het v. gr.

is J. Finbrun.